

ל"ג בעומר מקור לכל אחד במעלה

צפנת וגורי

נושא

כשהייתי מחוץ למעגל

צורה

ליצור "כול" של חוויות משותפות בנושא של חוסר שייכות חברתית – יצירת נורמליזציה לנושא. עוררות אמפתיה כלפי הילדים המודרים - כל ילד יזהה את עצמו עם הילדים המודרים, כיוון שהוא יבין כתאום שגם הוא חווה זאת בעבר. עוררות מוטיבציה למנוע מאחרים לחוות את זה שנית, בל"ג בעומר הפעם.

פסד

השנה דואגים שכולם ירגישו שייכים במדורה.

קהל יעד

נוער בוגר ("ומעלה). מיועד לקבוצות עם רמת אינטימיות בינונית ומעלה. זה תנאי חיוני. בקבוצות עם רמת אינטימיות נמוכה הפעילות תיצורנה הרבה אי נעימויות שעלולות להזיק למודרים.

טווח זמן

כשעה וחצי, תלוי בגודל הקבוצה (ניתן לפצל).

הנחה בסיסית

לכל אחד היו חוויות של חוסר שייכות חברתית. לא בהכרח חרם, או דחייה קיצונית. אלא פשוט רגעים שבהם הרגשנו לא שייכים, או דחויים באופן נקודתי. מהמקום הזה כולנו יכולים להתחבר לחוויה של מי שמודר, ולדאוג שבל"ג בעומר הקרב הוא יהיה חלק מהמעגל.

ציוד

נרות אישיים בתבניות מתכת, נר גדול מרכזי, נר ארוך "שמש", גפרורים, דפי ממו, עטים, לוח שעם.

ל"ג בעומר מקור אחד במעשה

מהלך הפגש

(פתוחצת לשם הנוחות. הצספרים בסוגריים צפנים לנספחי הרחבה).

מתיישבים במעגל על הרצפה. מול כל ילד מונח נר כבוי. מכבים את האור המרכזי ומשאירים אור

חלש. שלא יהיה חשוך לגמרי. באמצע המעגל משאירים נר גדול דולק (1).

המדריך מסביר את התנהלות המפגש:

היום, כל אחד יספר בכמה מילים סיפור על חוסר שייכות (2).

בסיום הסיפור משהו מהקבוצה יאמר מילים טובות למספר (3).

מי שאמר את המילים הטובות מדליק את הנר של מספר הסיפור (4).

כדי שכולנו נרגיש נח יש חוקים לסיפור:

- הסיפור מסופר בקצרה.
- מנקודת מבטו של מי שעבר את החוויה החברתית הלא נעימה.
- גם אם אנחנו מזהים את הסיפור אנחנו לא אומרים שום דבר.
- אנחנו לא שוללים את רגשות המספר.
- אנחנו לא שופטים את ההתנהגות של אף אחד מהצדדים בסיפור.
- כל מה שנאמר בחדר נשאר בחדר.

המדריך יספר ראשון. משהו יגיד למדריך מילים טובות וידליק לו את הנר, והסבב ממשיך (5).

המדריך יתעד מילים טובות שנאמרו על דפי ממו פעמיים (6).

בסוף הפעילות המדריך ינהל שיח עם התלמידים סביב השאלות הבאות (7).

איך אתם מרגישים?

איך היה לנו להיזכר ברגעים שהרגשנו לא שייכים?

מה עשו לנו המילים הטובות שקיבלנו?

שמתם לב לשינוי בחדר מההתחלה עד שסיימנו להדליק את כל הנרות?

"כמה זה עלה לנו" להדליק אחד לשני את הנרות? (כלום... האור של הנר המרכזי לא התמעט...)

בשלב זה המדריך מחלק את הכתקים - כתק אחד לילד שאמר מילים טובות וזהה לזה שקיבל אותו.

המדריך מדגיש את כל הטוב שיש בקבוצה, והיכולת שלהם להאיר אחד את השני.

כמה זה יעלה לנו להדליק לכולם את הלב ? לוודא שכולם מגיעים לאיסוף קרשים?

מגיעים למדורה ומרגישים קשורים? (8)

אז איך אנחנו עושים את זה השנה בל"ג בעומר? מה אנחנו יכולים לעשות כדי שהשנה כולם יגיעו

לאיסוף קרשים? למדורה? כולם ירגישו קשורים גם במדורה עצמה?

המדריך יכתוב את התשובות על דפי ממו, וינעץ על לוח שעם כיתתי. (9) (10).

המדריך יחתום בזה שהכח שלנו כקבוצה גדול - כשהוא משפיע לטובה הוא מייצר טוב משמעותי,

וכשהוא משפיע לרעה הוא מייצר כאב משמעותי. אז לאן אנחנו בוחרים השנה להשפיע את כוחנו?

להשאיר את השאלה פתוחה... כדי לאפשר לתלמידים לבצע בחירה. זה גיל שבו בחירה = מחויבות.

1. במוסדות שאין היתר להדליק אש ניתן להשתמש במתודות אחרות. פירוט בהערה 4.
2. מומלץ להרחיב אודות האפשרויות שיש לחוות חוסר שייכות, כדי שהתלמידים יבינו שזה ספקטרום. כל אחד חווה את זה ברמה זו או אחרת, וכן כדי להדגים אפשרויות שאולי הם לא חשבו עליהן. אפשרות לדוגמא: מכירים את זה שאתם מרגישים "לא קשורים" לסיטואציה? זה יכול להיות במשפחה, עם חברים, עם זרים... זה יכול להיות לרגע אחד, לכמה שעות או ימים או שנים... זה יכול להיות סביב לימודים, או תחביבים. אבל כל אחד פגש את זה מתי שהוא... זה לא צריך להיות משהו דרמטי, לכל אחד יש סיפור כזה על רגע אחד שהוא הרגיש לא שייך.
3. מילים טובות – הכוונה למילים שמרגיעות ומחברות. למשל השתתפות בכאב, הבנה, עידוד, הכרה בטעות... אנחנו ממליצים להדגים כדי לתת אפשרויות לתלמידים שפחות מחוברים לשפה הזו. אפשרויות להדגמה לתלמידים: וואי אני ממש מבין אותך / אני מרגיש שאתה ממש חלק מאיתנו/ אני בטוח שבחבר שלך שעבר את זה יש דברים טובים / עשיתי את זה פעם ופתאום אני ממש מתחרט על זה... או כל דבר שעולה על רוחכם.
4. במוסדות שאין היתר להדליק אש ניתן להשתמש במתודות אחרות. המטרה היא לייצר אפקט מעשי של העברת טוב מאחד לשני, כדי להעביר את המסר במגוון "מסלולי למידה". אפשרויות לדוגמא:
 - א. התלמידים יקבלו דפי ממו, מי שאמר מילים טובות יכול לכתוב את זה על הפתק ולהעביר למספר במקום להדליק לו נר.
 - ב. המספר הראשון יחזיק קצה של חוט צמר. הוא יזרוק אותו אל מי שאמר לו מילים טובות. האומר מילים יעביר את הצמר לבא שבוחר לשתף בסיפור שלו שבתורו יעביר למי שאומר לו מילים טובות וכך הלאה. בסוף הסיפורים תיווצר רשת עכביש שמחברת את כולם, וניתן להתחיל ממנה את הדיון המתואר בהמשך המערכ.
5. יש ערך רב לכך שהמדריך מספר ראשון- זה מרגיע, מעביר מסר שלשתף במשהו לא נעים זה בסדר ונורמטיבי. מומלץ שהמדריך יבחר לשתף בסיפור לא נוראי, כדי שהתלמידים יוכלו לראות שיש הרבה חוויות של חוסר שייכות על הספקטרום וכולם חווים רגע כזה, גם אם הם לא עוברים חרם.
6. תיעוד כפול: אם נאווית סיפורה, ויובל אמר לה שהוא מבין את הכאב שלה. אז המדריך כותב פתק אחד "אני מבין את הכאב שלך (ויובל)" ופתק אחר "אני מבין את הכאב שלך (נאוית)". כדי שיזכור בסוף הפעילות למי הוא מעביר איזה פתק.
7. מוצע כאן מהלך של שאלות (בכחול). השאלות בגדר המלצה. המדריך יבחר את השאלות בהתאמה לקבוצה שלו. **המטרות העיקריות שמובילות את מהלך השאלות:** יצירת הזדהות ומוטיבציה לפעולה, ויצירת רשימה מעשית לפעולה.
8. על המדריך להישאר פתוח לתשובות שונות, כיוון שיכול להיות שבחלק מהמצבים יש מחירים לתלמיד... ניתן לצאת מכאן לדיון: האם יש מחיר שאני כן מוכן לשלם כדי לצרף מישהו? האם המחיר שווה את זה שאגרום למישהו להרגיש שייך, האם אני חייב לעשות את זה לבד או שיותר קל ביחד עם עוד מישהו? אם נזמין מישהו שבד"כ לא מגיע יחד זה "יעלה לנו" אותו הדבר?
9. אם אין לחניכים רעיונות אפשר להציע דוגמאות: לוודא שכל אחד אחראי להביא ילד אחר, למנות אחראי שיבדוק שכולם נמצאים בוואטסאפ הקבוצתי של המדורה, אם יודעים שמישהו מתבייש או מרגיש לא שייך לעבור לאסוף אותו מהבית ממש, חולקים את החטיפים במדורה...
10. הצעה: לכתוב כל פתק מספר פעמים. במהלך השבועות עד ל"ג בעומר - כל ילד שמימש אחד מהמעשים מוריד פתק מהלוח ולוקח אותו אליו. המטרה המוצהרת - לוח ריק. המטרה החינוכית – להשאיר את הנושא במודעות עד ל"ג בעומר.

